

CAO News 1

Horolezecký časopis severočeského regionu č.066

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 7, číslo 066

-- Since 1999 --

Leden 2005

O ŽIVOTĚ A
PLÁNOVÁNÍ..

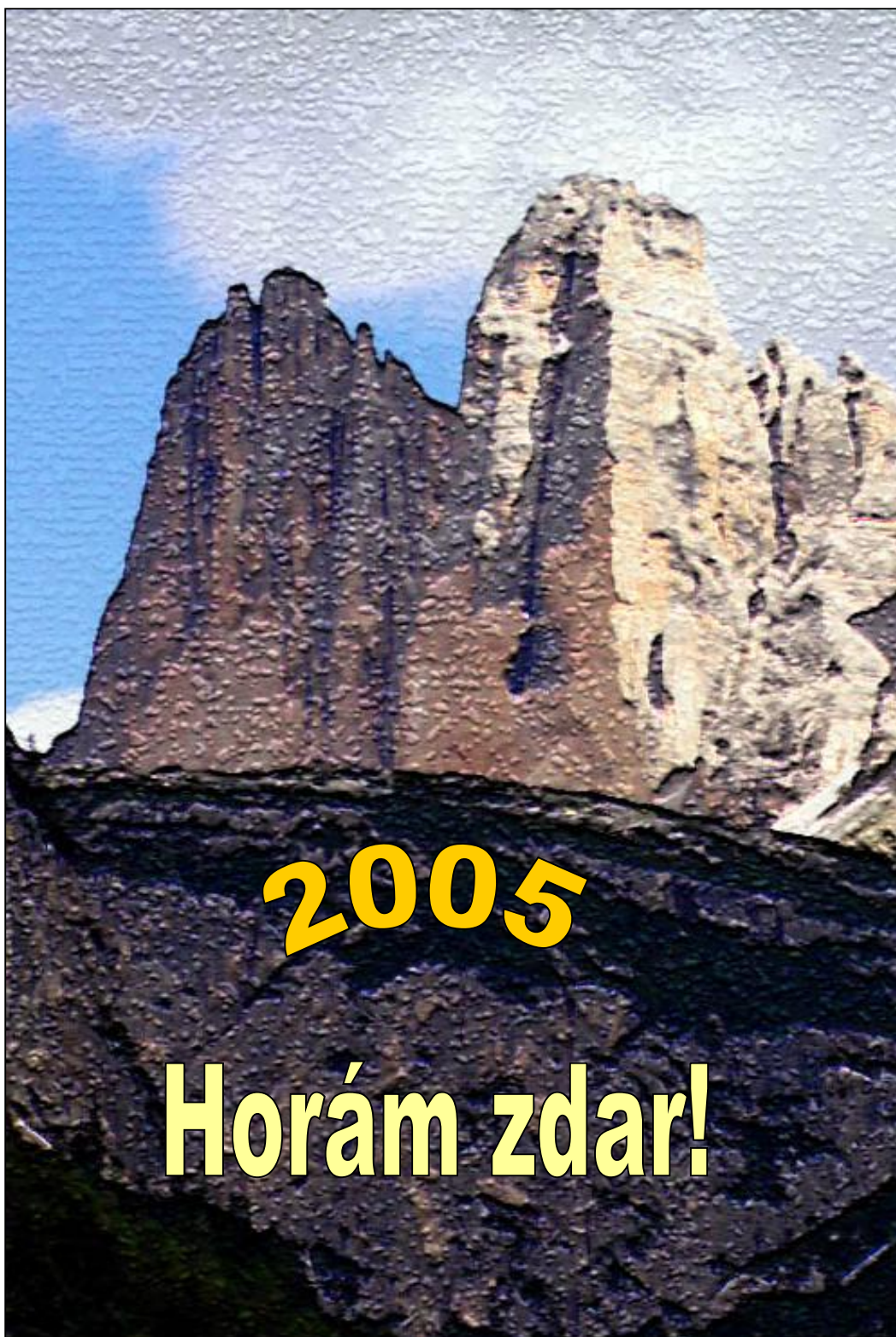

ZUZANA
NAVAROVÁ

„Už několik let neplánuju. Jako cíl jsem si vytkla, že nebudu mít žádné cíle. Vlastně můžu říci, že každý probíhající okamžik je můj cíl.. Užívám si, že mi sníh pod botama pěkně křupe. Nebo hezky čvachtá. Každé roční období má něco do sebe...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín?
- ✓ Paklenica ještě jednou..
- ✓ Borháky – věčný problém
- ✓ VINI, VIDÍ, VICI....
- ✓ Alpiniáda 2004 - reportáž, výsledky, fotografie
- ✓ Běh Výpřež - Varnsdorf
- ✓ Novoroční ANKETA
- ✓ Ohlédnutí za rokem 2004
- ✓ Boje o Horám zdar!
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Dolomity, Tre Cime di Lavaredo © 2004 Zdeněk Vaishar, úprava Sponge

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Tak jsme snad našli místo, kde se můžeme v klidu scházet. Prosincová i lednová členská schůze se konala v restauraci **Na Kocandě** v Děčíně Starém městě (Hovadinec). Ně, že by nebylo co vytknout, ale z těch hospod, kterými jsme prošli, je pro daný účel asi nejlepší. Co se tedy probíralo?

Program prosincové schůzky:

- Redakční rada CAO News.
- Členské příspěvky na ČHS pro rok 2005.
- Vyúčtování a zhodnocení Posledního slanění.
- **Alpiniáda 2004.** Příprava a družstva pro poslední disciplínu – dvoudenní rallye Krkonoše.
- **Vánoční Bořeň.** Pozvání na lezecko - společenskou akci pořádanou dne 26.12. naším klubem.
- **Nominace nejlepších výkonů za rok 2004.** První nominace do celoroční klubové soutěže.

Program lednové schůzky:

- Redakční rada CAO News – zdržení lednového čísla, navržen posun termínů uzávěrky o jeden týden.
- **Nové průkazky ČHS na rok 2005.** Petr Jícha rozdál nové průkazky ČHS. Tentokrát jsme je měli díky jemu již koncem prosince.
- **Výsledky Alpiniády 2004.** Zvítězili jsme ve všech čtyřech kategoriích (muži, ženy, družstva muži i ženy)
- **Čestná uznání.** Byla rozdána další čestná uznání.
- **Zpráva Karla Běliny pro VK Labské pískovce.** Karel Bělina předal Vrcholové komisi podrobnou zprávu o všech pracích ve skalách.
- **Valná hromada ČHS a pojištění.** Informace a zjišťování zájmu.
- **Nový člen** – Novým členem se stal **Jan Massy Masár** z Duchcova (omluven).
- **Vyhodnocení nejlepšího sportovce CAO Děčín za rok 2004.** Klíčový bod celé schůze. Byly vyhlášeny předběžné výsledky, oficiální vyhodnocení bude v únorovém čísle CNs.

Krásné dny plné lezecké pohody a zážitků!!

Horám zdar!

Paklenica ještě jednou

5.- 13.9.2004

Libor Turbo Svoboda
CAO Děčín

Neděle, 5. září 2004

Večer si už netrpělivě SMSkuje a voláme co kdo nemá zapomenout a jak kdo, hlavně na jak dlouho, jde spát. Dlužno dodat, že se nakonec mnoho věcí nezapomnělo. Příprava byla provedena dobře.

Já se ještě snažím zjistit co nejvíce věcí o svém novém autě, koupeném v presu dva dny před odjezdem. S mým známým mechanikem prověřujeme co se dá, nervozita ve mě by se dala stáčet do lahví.

Pondělí, 6. září 2004

V 00:00 hod mi zvoní budík. Spal jsem od sedmi večer, není to tak strašný. Házím do báglu poslední věci, káva, sprcha a v jednu ráno začínám nabírat spolucestovatele. Shodou všech okolností a nepřízní osudu jsme nakonec zvolili vražednou variantu dopravy pěti lidí v jednom autě. Sice v pohodlném Mondeu s 1.8zetece a klimou, ale po čase cestování (jasný to bylo hned při odjezdu) jsme zjistili, že místa nebude nazbyt.

Cesta nebyla nic záživného, každopádně několik faktů:

cena benzínu/LPG (Chorvatsko)	6,5k/3,06k
cena dálnice Rakousko	7,5 EUR

Dálnice z Karlovacu do Zagrebu je až na cca 20 km úsek dostavěna a vyjde zhruba na 20 EUR. Časová úspora 1,5 hodiny na 220 km úseku. Podle mě se vyplatí jet tuď. Cesta vesničkami, leckdy ještě rozstřílenými je útrpná. Čerpacích stanic s LPG je poměrně dost – jen buďte připraveni na to, že nikde než na čerpače PROPLIN v Karlovacu nemají redukce na německé a holandské koncovky LPG na autě.

Večer kolem sedmé dorážíme do našeho kempu, který jsme obývali v roce 2002. Situace se maličko změnila. Chorvatský majitel se vyvlíkl z péče o kemp a pronajal ho české cestovce. Ubytování vychází na necelé 4 Eura na každého se vším všudy – je konec sezóny.

Úterý, 7. září 2004 ... a dál

První odpočinkový den, slunce voda, malebné betonové pláže :-)) procházka městem – nic se za tu dobu nezměnilo. Stejně krámky, restaurace. Válime se a užíváme pohody. Počasí nám opět vyšlo špičkově.

Další dny lezeme. Začínáme asi jako každý rozlezem na levé straně kaňonu (náměstí), v místě ležícího balvanu při pravé straně. Jsou zde cesty 4c až 6c. Dál už to pro nás na první den stejně nemá smysl. (Popravdě nejen pouze na první den – dál to prostě nemá smysl:-) Tahám já a Petr. Ten má očividně nalezeno z Dolomit, kde trávil nějaký čas pár týdnů před naším odjezdem. Závidím mu – je rozlezenej. Nastupuju do 4c a zjišťuju, že jsem buď hrozně vyměk, nebo někdo začal cejchovat cesty v Paklenici měřítkem Karla Běliny. Hans se mi snaží radit, kouká do průvodce a zjišťuje, že to co lezu není 4c, ale pravděpodobně něco novýho... no potěš pánbůh. Průvodce 2002 je lehce zastaralej.

Druhej den vyrážím jen s Petrem a máme zálusk na cesty v horní části náměstí po levé straně (zde začíná kamenitá cesta treku na horské boudičky v parku). Kupodivu nečekáme dlouho a já nastupuju první zleva 5b, Petr tahá variantu 5c a vše po sobě dolézáme oba - tyhle jsem si pamatoval, jsou krásné, technické a vítečně jištěné (vlastně jako všechno). Přes další dvě 5b se dostáváme na 6a při pravé straně. Z roku 2002 si jí pamatují, pokud se leze středem, kde jsou jen opravdu malinké výstupky a hranky, je dokonalá (na prvním velice morálová). Jde hlavně o dva kroky na předposledním nejtu. Petr nalezá a v onom místě využívá oblez přes díru vpravo, nedívám se mu. Já na druhým jdu přesně podle vzpomínek, jde to a je to moc krásný. Mám fajnověj pocit a balíme, než se mi to všechno zhatí nějakým pytlek na 4c :-)

Třetí den banda vyráží bez mě a Adrianu. Jdou lézt pravou, potokovou stranu. My vyrážíme na trek Malá – Velká Paklenica. Moje představy o krásné cestičce vhodné pro romantickou vycházku s milovanou polovičkou brzy berou za své. Zipák mi dva roky nazpátek říkal, že tam zničili celou bandu mladejch sígrů z pastřáku, kterou tam jeho tatík vzal na zahraniční dovolenou. Večer prý usnuli jako štěňata. Nepřisuzoval jsem tomu mnoho váhy, což jsem záhy uznal jako chybu.

Pokud se na tento trek vydáte, počítejte se spotřebou vody cca 2 l na osobu při teplotách kolem 30°C. My jsme měli dva litry pro oba a brzy jsem začal pouze svlažovat hrdlo a šetřit vodu pro Adrianu.

Po prvním kilometru se cesta v kaňonu ztrácí a jde se vyschlým korytem. Kaňon Malá Paklenica je úžasný a o moc hezčí než Velká Paklenica. Je barevnější a různorodější, všude zde platí zákaz lezení a myslím, že pouze ku prospěchu věci – eroze vápence je zde značná. Balvany různých velikostí se neustále musí přelézat. Na prvních 3 – 4 km nastoupáte zhruba 500 výškových metrů. Dál se jde asi 5 km vyschlým korytem mezi hřebeny okolních masívů a kopců. Tam už se to dá nazvat chůzí. Po ujití této vzdálenosti se cesta zvedá doleva, opět do kopce a vyšlápnete dalších 150 výškových metrů. Na rozcestníku se dovíte že Velká Paklenica je vám vzdálena 1h a 50min cesty. Jde se vyschlou planinou po vyšlapaných cestičkách loukami, víceméně po rovině. Asi po hodině dorazíte k opuštěným usedlostem, kde je voda. Teda byla, tehdy. Voda je v kopcích nahoře velká vzácnost.

Potom už cesta začíná klesat a vy už můžete vidět rozevřený kaňon Velké Paklenice. Ačkoli se nejedná o bohvíjaký sportovní výkon, doporučuji každému, kdo se vydá na krásnou procházku, pevný kotníkový boty, krém na opalování, něco na hlavu a dost tekutin. Jakýkoli problém vyvrknuťého kotníku nebo nevolnosti znamená buď obrovské zdržení nebo odlet vrtulníkem. Mobilní síť je po většinu cesty dostupná. Celková doba cesty 5 – 6 hodin.

Mosoraski

Pátý den jdeme s Petrem na bigwall (viz. článek Petra Jichy v CAO News č. 064). Volba padla na Mosoraski 5c. Dlouhá cesta – 350 m. Ráno v 8:30 nalézáme. Nález je přesně v místě velké nerezové karabiny ve střední části stěny Aniča kuk. Petr nalézá první dvě délky. Jištění, nýty zhruba po 5 metrech, v obtížnějších místech 2 – 3 metry. Dále jdu já a za chvíli cvakám kruh štandu. Petr nastupuje a brzy se dostává do problémů. První ztráta cesty. Leze úzkou spárkou do převisu. Nadává. Podezřelý znamení je „zapomenutá“ expreska. Nevidím přesně co se tam děje. Křičím ať zaštanuje, pokud může, dolezu a mrknem na to v průvodci. Od expresky ho pouštím dolů a čekám jestli se mu povede štand. Doléžám k němu a zjišťuju, že štand je nejt a jedna stará skoba (orezlá ale pravděpodobně jistá). Po chvíli si všimnu nejtu vpravo od nás a navrhuju, že dolezu zbytek po hraně, kam cesta dál vede. Nic zázračného, lano visí přes presku a jsme oba ve 150 metrech na nejtu a skobě – no zas tak zlý to není. Do doby kdy cvakám další nejt a Petra napadá bláznivej nápad, že si stoupnu, cvaknu se odsedkou do nejtu a spustím ho na pořádněj štand. Blbnout tímhle způsobem ve sto metrech odmítám a s obavou o to, jestli vyjde lano ke štandu, lezu dál. (To právě strašilo i Petra, když navrhoval variantu „sebevražda“.)

Lano vychází na 3 metry – štěstí. Lezem dál, Petr, já a moje délka vychází očividně pod nástup k 5c. Bacha na zajímavěj úkaz – pod délkou 5c jsou dva kruhy, vejškově asi 6 metrů od sebe. Já zůstal na spodním, Pěťa dolezl a vrhnul se na 5cčko. Ejhle, opět nalezl do nějakých „sraček“, jak jsem zaslechl tři metry pod ním. Nadává jako špaček. Slovinec, jistíci kousek vedle nás kolegu v nějakým „napalmu“, na nás křičí anglicky, že musíme k vrchnímu kruhu, který on může ze své pozice vidět, my ne. Petr oblézá a doráží k němu. Opět štandujem a Pěťa ještě jednou nalézá do 5c. Slyším jen „...týýý vole, to je mela... kůůůrva, no to je síla... ty pííííp...čo, to se z toho poseru“... je očividně v transu, jde mu to. Leze jako fretka. Nastupuju já a zjišťuju, že těch několik dýlek za náma už je znát. Tahle délka je poměrně dost otevřená spára po levé straně kolmo k masívu. Masív je dokonale hladkej a jen ztěží se v něm dá opřít noha na tření. Ve spáře jsou slušný chyty i stupy, ale nějakěj čásek se musej hledat. Ruce a nohy máte ve spáře, ale tělo se tam nevejde. Visíte tedy prdelí neustále venku a to tahá za pracky. Řvu nahoru, že bych to netahal ani za zlatý tele co močí skotskou a Petr se jen směje tomu, jak se trápím. Doléžám k němu zpocenej jak myš, ale štand je opravdu maličkej. Musím dál, sice jen 4a, ale po takovým (pro mě) „Vietnamu“ toho mám docela dost. Další délku jde Petr a nahoře už zakončuje. Dvě poslední dýlky jsou opravdu moc krásný, podle mě asi nejhezčí lezení kromě 5c, která je velice technická a silová.

Jsme nahoře. (Vyzkoušejte si jednu pěknou kulturní vložku nakonec výstupu – sednete-li si nad Mosoraskami a zařvete do údolí, pošťestí se Vám slyšet krásný ozvěnový úkaz. Váš hlas se pomalu v lámaných ozvěnách začne ztrácet v kaňonu, aby se těsně před úplným odezněním vrátil v původní síle zase zpět k vám. To jen tak na okraj, aby nás někdo nechtěl osočit, že tajíme takovou velkou krásu.) Doklopýtáváme na vrcholek 712 m n/m a scházíme 1h a 20min dolů, kde už nás čeká Hans. V kempu je prej navařino, takže vše OK. Za výstup jsem vypil asi litr vody, stěna v týchle části byla ve stínu. Celkový čas byl něco kolem devíti hodin.

Další dny už byly ve znamení klidu a pohody. Nechali jsme se zlákat nabídkou na projížďku lodí, ale po zaplacení zálohy

dva dny předem a následným dojezdem do Sukosanského přístavu jsme zjistili, že výřečnost chorvatského nahaněče kšeftů, byla pravým opakem úslužnosti posádky lodě. Nejsou lidi, nejedem – zálohu alespoň vrátili.

Poslední den se dojížděly zásoby a užívalo se stále ještě silných paprsků slunce. Naposledy svlažení mořem (které během pobytu citelně ochladilo) a balení.

Odpoledne se loučíme se správci kempu a vyrážíme směr domovina. Nechce se nám, ale povinnosti nás tlačí. Za sebou máme přežité cesty, ušláplé kilometry, sluníčko a hromadu vypitých piv... a to už se vyplatí. No a na příští rok zas třeba v Itálii.

Účastníci:

Daniela Hyčková, Petr Pichy Jícha, Adriana Opatová, Libor Turbo Svoboda a Jan Schmidke Šmíd

Kvalitní borháky – věčný problém

Převzato z časopisu Adventure

Pavel Kýsa Bechyně
Praha

Mám pocit, že problematika kvalitně zhotovených a správně osazených borháků nás bude ještě dlouho trápit. Rád bych vás proto upozornil na článek, který k této problematice vyšel v časopisu Adventure. Předkládám vám ho v plném znění..

Borháky

Nejnovější výzkumy bezpečnosti prováděné DAV (Německý Alpenverein) doporučují u borháků minimální délku dřívku 80 mm. U měkkých hornin (např. pískovec nebo slepenec) by měly být ještě delší. Borháky délky 75 mm distribuované Rakouským Alpenveinem (OeAV) jsou sice bezpečné, ale ve střednědobém horizontu budou mít borháky OeAV jednotnou délku 80 mm.

Borháky osazované lepením musejí mít povrch profilovaný podobně jako závit, aby byl jistěn optimální účinek tvarového styku a soudržnosti. V žádném případě nesmějí být "hladké" (viz obrázek)!

Musejí být zhotoveny z nerezavějící oceli a dimenzovány tak, aby v radiálním směru snesly zatížení alespoň 25 kN a v axiálním minimálně 15kN. Úchyty musejí mít zaoblené hrany a být udělány tak, aby se do nich bez problémů vešly dvě karabiny. Borháky Alpenvereinu i všech renomovaných výrobců těmto požadavkům vyhovují. Je však potřeba vždy přečíst přiložený popis výrobku a upozornění výrobce, protože způsob kdy a jak výrobek používat se vzhledem k novým bezpečnostním standardům neustále mění.

Skleněné patrony s lepidlem

Při používání skleněných patron s lepidlem je důležité, aby průměr a hloubka vyvrtané díry odpovídala rozměrům patrony (vždy je nutné důkladně přečíst návod!). Patrona by neměla z vyvrtané díry vyčnívat, aby v díře nebylo málo lepidla a aby byl zachován správný poměr směsi. Při vyšších teplotách se musí pracovat rychle, protože doba zpracovatelnosti trvá jen několik minut. Lepidla jsou vesměs velmi odolná proti vytažení a proto velice spolehlivá. Nevýhodou je relativně náročná manipulace, protože borhák se musí zatloukat a minimálně 15x otáčet kolem své osy. Skleněné patrony s lepidlem se hodí především pro osazování nevelkého množství borháků resp. při děláni jedné cesty, při obnově cest je jejich použití trochu náročnější. Všechny skleněné patrony (Fischer RM, Upat-UKA3 a Würth W-VAND) snesly podle nedávných testů DAV v axiálním směru zatížení větší než 60 kN, což je vysoko nad normu (15 kN). Skleněné ampule s lepidlem Upat-MULTICONE standardně dodávané s borháky OeAV vykazují podle informací výrobce ještě vyšší pevnost než "starší" testovaná Upat-UKA3.

Protože na patronách zpravidla není vyznačeno datum, dokdy se mohou použít, platí zásada, že patronu je možno bez obav používat, pokud mají obě složky medovou konzistencí a není na nich patrná nějaká nápadná změna. Při skladování je nutno chránit je před horkem i mrazem.

Narážecí patrony a lepidla v kartuších

Vedle nejvíce používaných skleněných patron s lepidlem se pro upevnování borháků do přírodního kamene hodí i nárazecí patrony a lepidla v kartuších. S nárazecími patronami se velmi dobře pracuje, protože lepidlo se nemusí míchat. Stačí do nich zarazit borhák, vyrovnat ho a nechat vytvrdnout. Velkou nevýhodou je, že lepidlo je řídké. V kolmých nebo převislých stěnách proto z části z vyvrtané díry vyteče (pozn. když v převisu vypadne skleněná ampule, také to nepřežije). Dají se tedy používat jen ve vhodném terénu.

Stejně jednoduché je i osazování borháků pomocí lepidla v kartuších. Vyvrtaná díra se od vnitřního konce do dvou třetin zaplní lepidlem a borhák se do ní rukou pomalu vtláčí. Některé

kartuše se ale mohou používat jen se speciální vytláčovací pistolí, ve které se ve správném poměru mísí obě složky. Velmi důležité je také nepoužívat začátek vytláčeného lepidla, v tom "předkapu" nejsou ještě obě složky ve správném poměru. V létě je doba zpracovatelnosti kartušových lepidel jen několik minut. Pak se musí vyměnit směšovací tryska a znovu se musí vyhodit "předkap". Je třeba si práci dobře promyslet, šetřit to peněženku a nemusí se pracovat překotně. Lepidla v kartuších se velmi dobře hodí při obnovování cest.

Osazování borháků

Všechna lepidla používaná k osazování borháků dráždí nebo dokonce leptají pokožku. Aby se předešlo zraněním, je nutno bezpodmínečně nosit rukavice a brýle. Kdo vrtá hodně, měl by mít i respirátor. A jako u lezení by ani zde neměla chybět helma.

Na vrtačku je vhodný závěs, nejlépe podložený, aby byla chráněna před poškozením a aby se s ní dalo dobře pracovat. Vždy je nutno dbát na návody k použití, bezpečnostní předpisy a dodržovat dobu, do kdy je lepidlo použitelné.

Vrtání

V křehké skále nedrží žádný borhák. Hornina musí být kompaktní a odstup vrtané díry od hrany, spáry nebo díry by neměl být menší než 15 cm. V měkkých horninách musí být odstup ještě větší. Díra se musí vrtat do stěny pod pravým úhlem. Průměr vrtané díry závisí na nejširším průměru dřívku borháku (nutno přeměřit). Pro osazování platí normované díry dané výrobcem lepidla.

Platí pravidlo: průměr vrtané díry = maximální průměr dřívku + 1,5-2 mm. Mezera která vznikne, je důležitá pro účinnost lepidla, neboť to při osazování stéká po dřívku, a tak dojde k potřebnému tvarovému styku. Správná hloubka vrtané díry = délka dřívku + maximálně 5 mm. Aby se zajistila správná hloubka vrtané díry, doporučuje se udělat si na vrtačku lepicí páskou značku, protože hloubkový doraz často nebývá vidět kvůli krytu vrtačky.

U některých hornin (např. u vápence) dochází k tomu, že za zdánlivě kompaktním povrchem se skrývají dutiny. Pokud se vrtá s citem, přijde se na ně. Pokud se přehlédnou, může se stát, že bude chybět lepidlo k tomu, aby se dosáhlo potřebného tvarového styku. Po vrtání se spodní okraj díry trochu oseká špičkou kladiva, aby úchyt mohl úplně přilehnout ke skále.

Čištění vyvrtané díry

Lepidlo se propojuje s mikrovýstupky na vnitřní stěně vyvrtané díry. Pokud jsou tyto výstupky pokryty prachem z vrtání, nemůže být lepidlo účinné! Proto je třeba vyvrtanou díru pořádně vyčistit kulatým kartáčem nebo zubním kartáčkem a "vyfukovátkem" pečlivě odstranit prach. Vyfukávání hadičkou není tak účinné, protože po několikerém fouknutí je v hadičce už tolik vlhkosti, že by vyšlo nastejno do díry plivnout - a to není optimální čištění. Vyvrtaná díra by měla být suchá, může být vlhká, ale nesmí být mokrá. Na závěr se strčí do díry borhák, aby se zjistilo, zda sedí tvarem i délkou.

Osazování patron a borháků

Skleněné patrony s lepidlem se zasunou do díry a pak se kladivem zatluče borhák asi 3 cm hluboko. Nyní se jím lehce otáčí, aby se smísily obě složky lepidla. Potom se zatluče hlouběji a znovu se jím otáčí (celkem minimálně 15 otoček). Nakonec natočíme borhák do žádané polohy a na závěr zlehka přiklepeme kladivem. Ideální teplota pro osazování borháků

je 15 - 20 °C. Při teplotách pod 5 °C by se borháky neměly osazovat, protože doba tvrdnutí se prodlužuje na víc než 12 hodin.

Závěrečné práce

Po osazení je ještě třeba překontrolovat, zda úchyt přiléhá ke skále a případně borhák srovnat. Přebývající lepidlo, které je (musí být!) pokaždé vytláčeno z díry ven, uhladíme špachtlí nebo šroubovákem a tak díru uzavřeme. Je bezpodmínečně nutno dodržet dobu potřebnou k vytvrdnutí (podle návodu), než se borhák poprvé zatíží.

Speciální doporučení

Kdo dělá cesty v hodně navštěvovaných lezeckých oblastech, měl by se postarat, aby při práci padající kamení neohrožovalo další lezce nebo turisty. Měl by dát k úpatí stěny dobře viditelné označení nebo někoho poprosit, aby dotyčně varoval. Borhák je v horolezeckých kruzích stálým předmětem diskusí. Ne všude se dá a smí vrtat. Je lépe projednat své záměry s majiteli pozemků, horolezeckými spolky nebo oddíly či jinými zúčastněnými osobami, aby se předešlo případným nepříjemnostem. Většinou lze nalézt přijatelný kompromis...

VINI, VIDI, VICI..

Alpiniáda 2004

Vini, vidi, vici, hovoří latinské přísloví o člověku, který přišel, viděl a zvítězil. A tak nějak podobně dopadla ALPINIÁDA roku 2004.

Horolezecký klub CAO Děčín zvítězil ve všech kategoriích a návdavkem obsadil i pár dalších „medailových“ míst...

První místa:

Muži: **Milan Šafařík**, CAO Děčín

Ženy: **Ilona Škállová**, CAO Děčín

Družstva muži: CAO Děčín

Družstva ženy: CAO Děčín

Nezbývá tedy, nežli vítězům pográtulovat a popřát hodně úspěchů i v příštím ročníku..

A tady je několik osobních postřehů vítězky Ilony Škálové z poslední disciplíny – dvou denního Rallye přes hřeben Krkonoš (foto © Vlasta Domes):

Alpiniáda - Rallye 5. - 6.12.2004

Motto Rallye: 2 časovky cca 10 km libovolným způsobem s vlastním noclehem a vařením uprostřed, čas si měří každý sám, druhý den Gundersenova metoda, pokud se závodníci nedohodnou jinak.

Zasazeno do našich podmínek: 1. časovka Vosecká - Špindlerovka, nocleh Luční, 2. časovka Luční - Pomezni boudy přes Sněžku.

Takže, jak to probíhalo – první den:

Z Děčína vyrážíme na poslední disciplínu Alpiniády 2004 ve složení Pavel Pavouk Černý, Milan Šáfa Šafařík, Vlastik Domes a já Ilona Ilča Škálová (všichni z CAO Děčín) a David Dáda Nehasil z HO Boletice.

V 9.00 hod vycházíme od auta směrem Vosecká bouda, kde je start závodu. V 10.30 hod jsme na místě startu. Chtěli jsme se zde občerstvit a trochu odpočinout před časovkou, která se jede po hřebeni. Bohužel restaurace hlásá, že je zavřeno až do 24.12. Rozhodujeme se tedy, že vystartujeme bez odpočinku již v 11.00. Půl hodiny probíhají poslední úpravy lyžařské výstroje a přesně v určený čas vyrážíme všichni na trať. Vedení se okamžitě ujímá Pavouk a Šáfa, za nimi v závěsu ostatní, ale dýcháme jim na záda a ženeme je vpřed. Na hřebeni je bezvětří, sněhu pomálu a je ztvrdlý, kleč vykukuje a při sjezdech se stává nebezpečnou, navíc cesta je rozšlapaná od pěšáků, také batohy nás brzdí v rozletu.

Kolem 12.20 hod přibíhá jako první ke Špindlerovce Pavouk v těsném závěsu za ním Šáfa, o několik minut pak Dáda a Vlastik, s 20 min zpožděním já. Běh s těžkým baťohem a nebezpečné sjezdy mi nedělaly dobře. Na Špindlerovce si dáváme oběd a ve 14.30 společně vyrážíme na Luční boudu,

kde máme zajištěný nocleh. Před Luční boudou se vyjasnilo a nám se ukázaly neskutečně nádherné výhledy na Sněžku a okolí. V té chvíli jsme všichni věděli, že všechno to pachtění stálo za to.

Na Luční boudě pak čekáme na ostatní účastníky závodu. Až ve večerních hodinách dorazili 4 další horolezci, ale po hlavním pořadateli závodu Janu Červenáčkově Šlechtovi, jako by se slehla zem. Až po víkendu jsme se dozvěděli, že se zdržel v Harrachově přes noc a druhý den absolvoval celou trať najednou.

Ze zápisů našich soupeřů (Tomáš Beneš):

Den první sobota - v 11:00 hod opouštíme Červa na autobusovém nádraží v Harrachově. Na zavřené Vosecké boudě, kde je start závodu, jsme okolo 13:00 (byl jsem nucen použít papír první pomoci, královská úleva...). Team Tomtouru, ve složení Tomša (běžky) + Pepa Kratochvíl (sněžnice) + Michal Vlasák (sněžnice), poté vystartoval do padající mlhy tratě závodu. Záhy jsme zjistili, že na hřebeni je sníh ztvrdlý na kost, a tedy že běžky budou výrazně rychlejší i než zuté sněžnice. Michal navíc začal horečnatě studovat všechny nástěnky podél tratě a ztrácel čas vlastivědou. Kolem 15:00 hod se začalo vyjasňovat a postupně jsme se scházeli v cíli první etapy - na Špindlerovce. V 18:00 hod opouštíme Špindlerovku a za úplně vyjasněné oblohy s milióny hvězd (ale bez měsíce) se vydáváme na noční přesun na Luční boudu.

Druhý den (Ilona)

V neděli ráno startujeme Gundersenovou metodou. Pavouk startuje první v 9.00, společně s ním vyjdou na trať i pomalejší a pěší závodníci – já, Michal, Pepa a Petr, za nimi v 9.01 Šáfa, 9.04 Tomáš, 9.07 Dáda a 9.09 Vlastik. Zdá se mi tato metoda jako velice zajímavá. Přejít Sněžky probíhá podle očekávání, sestup je po zmrzlém sněhu trochu nebezpečný.

V cíli čekal na nechápajícího Pavouka Dáda, který dojel 4 minuty před ním. Pavouk se zamyslel: „Co tady dělá? Vždyť mě nikde nepředjížděl?!“. A tady je vysvětlení: Dáda sjel z tratě a trochu zabloudiv. Nakonec ale zabloudivění bylo až delší, o to rychlejší, než naše trasa. Za další dvě minuty dorazil Tomáš a po Šáfa. Postupně jsme dorazili do cíle i ostatní.

Zhodnocení celého závodu proběhlo v místní restauraci. Ve 14 hod nám jel autobus zpět do Harrachova, kde jsme předchozí den zaparkovali auto. Domů jsme dorazili až ve 20.00 hod.

Druhý den ze zápisů našich soupeřů (Tomáš Beneš):

Druhého dne pokračovalo celkem 8 mužů a jedna žena. Druhá etapa vede z Luční boudy přes Sněžku na Pomezni boudu a startuje se Gundersenovou metodou. Je to metoda jistě atraktivní pro diváky, ale krutá pro závodníky. Sníh je tvrdý a je absolutní jasno. Moc to ale nevnímám. Při stoupání na Sněžku a následném seběhu dolů mám dost práce udržet se na nohách. Na Pomezni boudu doháním na třetím místě čímž jsem udržel pozici z první etapy, přičemž jsem byl jednou předběhnout a jednou jsem tedy i předběhnul. Časy jsou až neuvěřitelně rychlé. Nyní už věřím, že celý hlavní Krkonošský hřeben včetně Sněžky je možné přeběhnout za dvě a půl hodiny...

ALPINIÁDA 2004 - Rallye

Dvoudenní závod po hřebenu Krkonoš

4. – 5. prosince 2004

Výsledková listina Rallye

Poř.	Klub	Jméno	Příjmení	Celkem
1.	Boletice	David	Nehasil	2:32:00
2.	CAO	Pavel	Černý	2:36:00
3.	Tomtour	Tomáš	Beneš	2:38:00
4.	CAO	Milan	Šafařík	2:40:00
5.	CAO	Vlasta	Domes	2:54:50
6.	CAO - Ž	Ilona	Škálková	3:24:00
7.	Tomtour	Josef	Kratochvíl	3:59:00
8.	Tomtour	Michal	Vlasák	5:15:00
9.	ČAK	Petr	Hamšík	6:00:00
10.	ČAK	Jan	Šlechta	6:30:00

Družstva: muži - 1.Tomtourt, 2.CAO (Vlasta Domes překročil kvótu náhradníků), 3.Boletice, 4.ČAK (Petr Hamšík překročil náhradnickou kvótu a Červ příliš experimentoval); ženy - 1.CAO

Celkové výsledky XI. ALPINIÁDY 2004

Poř.	Klub	Jméno	Příjmení	Body
1.	CAO	Milan	Šafařík	51
2.	CAO	Pavel	Černý	47
3.	Boletice	David	Nehasil	45
4.	CAO	Jiří	Chára	40
5.	Tomtour	Tomáš	Beneš	39
6.	Tomtour	Josef	Kratochvíl	32
7.	ČAK	Jan	Šlechta	31.5
8.	Řež	Vladislav	Rezek	25
9.	Řež	Karel	Příbramský	17
10.	HOSOHOPO	Václav	Hák	14
11.-12.	Řež	Martin	Mach	13
11.-12.	HOSOHOPO	Štěpán	Nosek	13
13.	CAO	Domes	Vlasta	12
1.	CAO	Ilona	Škálková	62
2.	Řež	Daniela	Krajíčková	28
3.	CAO	Zdeňka	Myšíková	16
4.-5.	CAO	Milúše	Palušová	15
4.-5.	ČAK	Petra	Silberová	15
6.-7.	Řež	Radka	Adamová	14
6.-7.	ČAK	Tereza	Šittnerová	14
8.	ČAK	Ester	Jánošiová	13

Družstva: muži - 1.CAO Děčín 29, 2.ČAK 22, 3.Tomtourt 19, 4.Boletice 16, 5.Řež 15, 6.HOSOHOPO 7; ženy - 1.CAO Děčín 30, 2.-3.ČAK a Řež 14.

Z historie

Krkonoše jsou koncem velkého Skandinávského ledovce z doby Saalského zalednění. Všechno ostatní směrem do Čech je čelní moréna tohoto historického obra, který ještě dnes pramení nedaleko nejvyšší švédské hory Kebnekaise za polárním kruhem. Bez nadsázky tedy Čechy morfologicky kopírují to, co Tibet v Asii. Tedy Čechy - Malý Tibet.

Luční boudy Hitler již nestačil dostavět do tvaru hákového kříže. Cvičil zde svá vojska do Murmanska, za polární kruh. Průměrné roční teploty v okolí Luční boudy, totiž poměry za polárním kruhem splňují. I proto se zde nachází glaciální reliktů fauny i flory. I zde byl původně tak jako v Karpatech bukový les, který boudaři zlikvidovali. Monokulturní jehličnaté náhražky listnáčů trpí častými polomy.

Zpětná vazba s pochvalou na závěr

Všechny 4 poháry získal klub CAO Děčín. V historii Alpiníady se to vždy stávalo: nový oddíl dobře závodí. Stalo se to Alpinu, Řeži, ČAKu, DAVYSu a nyní CAOu. Poháry budou předány na výroční schůzi CAO - Červ si již připravuje kufr.

Právě příští ročník by mohl být přelomový, pokud se to povede, v tom, že by byl formálně - není třeba finančně - zařazen svazem. Organizátoři věří, že kromě vzrůstající účasti Severočechů, se vzpomene na Řež a pražské oddíly; v Praze bude rozhodně osloven znovu Alpin, HOSOHOPO, Slavoj Vyšehrad, Lokomotiva Beroun a Tomtour.

Jan Červenáček Šlechta, ČAK Praha

Běh Výpřež - Varnsdorf

4. prosince 2004

Petr Kučera

CAO Děčín

Dne 4.12.2004 proběhl tradiční běh ze sedla Výpřež pod Ještědem do Varnsdorfu. Trasa vede po červené značce po Ještědském hřebenu. Výjimka je kopec Velký Vápenný, který se obíhá zleva po žluté. První občerstvovačka je na Jitřavském sedle. Dále se běží zleva přes pole a po lesní neznámé cestě zase na červenou přes Horní Vysokou, do Pohádkového dolu a kolem Tobiášovy borovice do Petrovic. Zde je druhá občerstvovačka. Dále zase po červené až na rozcestí pod Hvozdem. Zde se pokračuje po modré - po cestě zvané Korzovka na Babiččin odpočinek a po silnici do Krompachu.

Z Krompachu buď po silnici nebo přes kopec po červené do Dolní Světlé. Zde je poslední možnost občerstvení. Pokračuje se nahoru do Horní Světlé, kolem chaty pod Luží. Pak po hranici na Weberberg a potom podle hranice dolů do Varnsdorfu. Pokud se nikde nezabloudí, tak je to necelých 50 km. Termín je první sobota v prosinci bez ohledu na počasí. Běh se koná na počest narození kohosi již více než 20 let. Trasa se hlavně ze začátku mírně měnila, ale posledních mnoho let je již ustálená. Občerstvení je zajištěno autem (auty), do kterého si účastníci dají co potřebují a to pak čeká na smluvených místech. Z toho důvodu je dobré, aby mezi lidmi, kteří tuto pohyblivou základnu sdílejí, nebyly moc velké rozdíly ve výkonnosti. Celá akce je velmi komorního rázu - letos jsem celou trasu běžel jen já a Karel Hoffman. Mimo nepříliš početné běžecké sekce existuje ještě část turistická a cyklistická. Turisti to chodí z Jitřavského sedla a cyklisti jedou trasu na kole (někteří tam i nazpátek).

Co se týče průběhu letošního ročníku, tak se mi moc nechtělo, protože jsem měl málo naběháno. Nakonec jsem se zúčastnil hlavně díky dobré předpovědi počasí a nelitoval jsem - vyplnila se. Co se týče času, tak to za moc nestálo, ale bylo nám to celkem jedno. Čas běhu byl asi 4:45, ale dlouho jsme se zastavovali na občerstveních, zastavili nás myslivci, že mají leč, fotil jsem atd. Celá akce je velmi pěkná a stojí za to ji alespoň zkusit. Není to totiž zase tak těžké, jak to vypadá a PŘEDEVŠÍM SE NEJEDNÁ o závod...

Foto © 2004 Petr Kučera

>> NOVOROČNÍ ANKETA <<

Petr Jícha, CAO Děčín

1. Co Tě v roce 2004 nejvíce potěšilo či udělalo radost?
2. Naopak, co Tě naštvalo nebo co se nepovedlo?
3. Máš nějaké plány a cíle pro rok 2005?
4. Máš nějaké novoroční předsevzetí? Pokud ano, můžeš ho prozradit?
5. A pokud máš čas můžeš i nějakou veselou příhodu z...

Z došlých odpovědí vybíráme:

(Řazeno abecedně)

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Ad.1: Nejvíce mě letos potěšilo to, že jsem si narazil ruku až v listopadu na konci pískařské sezóny.

Ad.2: No, přeci jen jsem ještě mohl do konce roku udělat pár pěkných prvovýstupů.

Ad.3: Udělat alespoň jeden prvovýstup a nepracovat.

Ad.4: Předsevzetí si žádná nadávám, protože je neplním.

Karel Bělina, Povrly

Ad.1: ---

Ad.2: Článek v jednom horolezeckém časopise, kde je chválen jakýsi "hodný soudruh komunista", který dovozoval některým lezcům jezdit v dobách železné opony ven za lezením... Mě se to strašně dotklo. Jak může být nějaký soudruh komunista – kádrovák „hodnej“? To nebyl hodnej soudruh, ale kurva, která rozhodovala o tom, kdo se kam podívá...

Ad.3: Oblast Brenty.

Jitka Červená, CAO Děčín

Ad.1: Prvovýstup - Zubový kout na Sokolův vyhlídku v Rájci.

Ad.2: ---

Ad.3: Lezení v ČR.

Ad.4: Nepřestat pít J a taky ukázat synovi lezení a zkusit ho něco naučit.

Ladislav Freiberg, CAO Děčín

(Píšu vždy pravdu, jenom pravdu, opravdu.)

Ad.1: Největší radost mi udělalo navýšení platů poslanců...

Ad.2: ...že si přidali tak málo, mají chlapi navíc!!

Ad.3: Plány by byly, ale ženský nejsou!!

Ad.4: Opít Jirku Cháru, ale asi to je nemožné předsevzetí. Snad za 40 let, to už bude stačit málo.

Ad.5: Někdo mi vybral konto...

Dan Haspra, CAO Děčín

Ad.1: I když jsme se původně chystali do Pirinu /BG/ nakonec jsme skončili jenom v Tatrách a můžu říct, že jsme si to užili báječně. Byli jsme na 8 dní a celou dobu počasí jak vystřížený. Podotýkám, že jsme nelezli, pouze vysokohorská, ale i tak super. Za těch 8 dní jsme zmáklí Kriváň, Rysy, Slavkovskej a Koprovskej štít, Východnú vysokú + Polskej hřeben, Ostrvu, Priečné s., Prielom, Sedielko, Teriho a Zbojnickou chatu. A uprostřed toho jsme rehabilitovali v tejdén otevřeném aquaparku v Popradě /perličky, masáže, tobogány, pára.../. Možná někdo řekne jenom Tatry, ale letos to vyšlo a byl to balzám na duši.

Ad.2: Letos jsem se dvakrát stěhoval, příbuzný /cca 70-tiletí/ mě nalákali a slibovali, že mi nechají napsat byt jenom aby mohli bydlet místo mě v baráku s rodičema. Já chci do dvou let postavit malej domek, tak jsem si řekl, dobrej rozjezd, za byt bych pak dostal půl melounka, proč bych jim nevyhověl. Jenomže starý lidi jsou malý děti a chodili mi brečet, že u rodičů bydlet nemůžou, že nemůžou spát, prý tam jezdí vlak a auta a štekají tam psi a není tam výtah a... a... Já myslel, že mi jebne přátelé, takže pro klid v rodině jsem šel zpátky. Ano jsem trohl, vůl, knecht, vocas a pěkně velké a dobře mi tak. S příbuznejma se přece neobchoduje, že?

Ad.3: A k bodu číslo 3 následující: Chci se naučit jezdit na kolečkových bruslích, rád uvítám každou radu, hlavně jaký koupit atd., případně koupím ojetý, kvalitnější apod. No a kdyby se našla nějaká baba, která by mě mohla naučit bruslit, pak jsme si už pláclí. /Beru zpět, já jsem zapomněl, že jsem ženatej :-)/ No a jestli zbude nějaká kačka, rád bych se podíval na M.Blanc, to bych moc rád.

Josef Hozák, předseda Horolezeckého klubu Děčín

Ad.1: Nová klubovna HK Děčín sloužící potřebám všech horolezců (knihovna, archiv, malé schůze atd.).

Ad.2: Změna termínu Zabílkova srazu (asi proto, aby lesáci mohli nerušeně řídit s motorovými pilami.).

Ad.3: Přeji všem horolezcům všechno nejlepší a držím palce časopisu CAO News. Je moc fajn.

Tomáš Hrabáň, CAO Děčín

Ad.1: Mě potěšilo nejvíce to, že jsem konečně poznal jiné oblasti lezení a jiné lidi, kteří se chovají jako lidi.

Ad.2: Naštvala mě ubohost toho, kdo neustále do CAO News posílá fotky pro Tomáše.

Ad.3: Mám jediný cíl, najít lidi!?!

Ad.4: Rád bych si nechal zveřejnit článek o srazech a lidech.

Ad.5: Velice jsem se nasmál po každé akci, které jsem se s Táňou zúčastnil, když jsem se pak dozvídal, jak o nás mají ostatní starost. Povídají si o nás třeba i dvě hodiny. Asi jsme populární. Nebo ne?

Jiří Houba Chára, předseda CAO Děčín

Ad.1: Každý, ve zdraví přežitý den.

Ad.2: 16. leden 2004. Moji nejlepší kámošku, šarpejku Emsinku, přejel vlak :o((

Ad.3: Pokusím se vylézt těžší cestu jak Pavouk!

Ad.4: Přežít týden tvrdého lezení v Alpách s Karlem Bělinou a Pavoukem.

Ad.5: Ráno, po Posledním slanění, jsem přišel do kuchyně potězkat sud. Byl víc jak do půlky plný. Všichni ještě spali a já nemohl za živej svět pochopit, jak je to možný, když první sud byl prázdný už v 18 hodin (to jsem si pamatoval) a druhý se nedopil ani do rána. Že jsme se večer skládali ještě na třetí mi nějak neuvízlo v paměti :o))

Petr Jícha, CAO Děčín

Ad.1: Výstupy v Dolomitech na Cima Grande, a taky jsem přestal v únoru kouřit.

Ad.2: Pád z koně a operace kolene.

Ad.3: Rád bych se vydal s přáteli na nějaké pěkné lezení do Francie.

Ad.4: Nedávám, i když budu se chtít víc snažit nejen v lezení.

Honza Kadlec alias Drn, HO Liberec

Ad.1: Letos mě potěšilo, že mi kromě práce zbyl čas i na lezení. Potěšily mě některé OS na sportovkách v obtížnosti, o které jsem si ve 30-ti řekl, že už to nebudu pokoušet, a po čtyřicítce to najednou pustilo.

Ad.2: Štve mě, že stárnutí se nedá zastavit, jen zpomalit:-).

Ad.3: Můj plán na příští rok je nezhoršit se v lezení proti své úrovni ve dvaceti (jsem věková kategorie, kdy je to náročný cíl) a vylézt cestu Giochi di Silvia v oblasti Parete Zebrata v Arcu.

Petr Kočka, CAO Děčín

Ad.1: Asi stavba stěny u nás v Srbské Kamenici. V pár lidech, jen za 5 víkendů a řekl bych, že i z estetického hlediska je na úrovni. No a co bych lhal, nový auto.

Ad.2: Ani ne naštvalo, spíš byl letos dost velký záhul v práci a strašně málo času na lezení, courání, jízdu na kole apod.

Ad.3: Do začátku sezony přelézt na naši stěně všechny cesty do 7+ :o)), samozřejmě trávit hodně času venku,

rád bych podnikl něco většího se Svištěm - nějaký rozsáhlejší materiál o lezení + fotky

Ad.4: Nemám, nedávám si.

Ad.5: Člověče, letos to fakt bylo takový nějaký pracovně uhoňený, že si nějak něco vyloženě veselého ne a ne vzpomenout (při pondělku v práci, to je ale hloupost...). Jinak jsem asi vše už nacpal do CAO News.

Filip Papouš Křivinka, Ústí nad Labem

Ad.1: Nejvíc mě potěšilo, že jsme s Danem Hölzlem, Jarmilem Hofírkem a Supem Šaulim dorazili novou skalní oblast v Tašově.

Ad.2: Nepovedlo se mi shodit nácka. Už se mnou asi zůstane navždy.

Ad.3: Dosáhnout bělinovského zaujetí pro "nápor ve skalách" a jeho nasazení při "odstraňování nedostatků". Spolehlivou brzdou při zlepšování se v těchto oborech jsou ženy všeho druhu.

Ad.4: Vydržet nasazené tempo.

Ad.5: Naprosto mě okouzli sběr vlastivědných historek o skalních oblastech, kde jsem letos lezl. Třeba té o souboji bratrů Bědi a Jindry v Tašově (viz stredohori.com) a řady jiných, které přijdou na přetřes později.

Jarda Kuchta, CAO Děčín

Ad.1: Po 18-ti letech lezeckého snažení jsem se konečně dostal do oddílu - do perfektního oddílu, kde jsou prima lidi - kamarádi. A už rok nekouřím

Ad.3: Více času trávit ve skalách, nezáleží mi na tom co vylezu, mám rád ten pocit z lezení.

Ad.4: Nedávám si.

Jarda Kukla ml., Rot Sport

Ad.1: Prvovýstup na nový masívek na pravém břehu, šestkovou cestou přes jeden kruh. Také jsem si v Labáku odmazal hodně věží. Z toho jsem měl fakt radost. Když jsem na chajdě večer otevřel průvodce a začal tužkou odškrtnávat vrcholy, to byl opravdu rituál.

Ad.2: Tři tejdny v nemocnici s poleptanou nohou od kyseliny + dočasný zákaz lezení. No jo, hold chemik.

Ad.3: Rozjet oddíl a hlavně výstup na Mont Blanc. Tím v současné době žiju.

Ad.4: Dolézt všechny věže na pravém břehu, víc trénovat a lézt.

Ad.5: Mám štěstí na netopýry. Když jsem v jedné cestě potkal prvního, myslel jsem že je to rarita. Druhý byl také překvápko a ten třetí (zatím poslední), kterého jsem potkal přímo při prvovýstupu už mi připadal jako celkem běžná součást skalního terénu.

Radek Mikuláš, HO Spořilov, Praha

Ad.1: Že jsem se v tom vypráskaném roce 2004 úplně nepodělal, párkrát byl i ve skalách a v pořádku se vrátil z Ruska a z Patagonie (i když to byly akce nelezecké).

Ad.2: Nepovedlo se mi začít s výměnou nestandardního materiálu, který jsem na různé vrcholy umístil tak před 15 lety.

Ad.3: Vylézt tak asi na pět nových vrcholů v Dubských skalách, dokud nové jsou, ukázat Bukymu moje staré "pytle" u Doks i jinde a některé třeba přelézt na druhém konci, a vysvětlit Pštrosákovi, že si jeho cest a práce v Dubských skalách fakt vážíme, i když se kvůli jiným věcem hádáme.

Ad.4: No snad leda blbnout míň než vloni.

Ad.5: ... Leda z lezení na hrušku: Vylezl jsem do koruny, zatřásl stromem, z dutiny v kmeni vyletělo asi 20 sršňů a abych se dostal na zem, musel jsem ten bzučící obláček proskočit. Asi z pěti metrů na trávník.

Pavel Naštický, CAO Děčín

Ad.1: Našel jsem práci, která mě baví. A taky můj kluk už začal chodit. Co chodit, už leze a líp než já - už vyleze na sedátko u vany.

Ad.3,4: Lezu 2 roky, ale málo, protože se málokdy sejdeme. Chtěl bych víc lízt a víc času trávit ve skalách.

Miluše Mili Palušová, CAO Děčín

Ad.1: Podařilo sa mi úspešne priviesť III. ročník do konca školského roku. Zastupovala jsem. No a hlavně - prvý raz som chytila skálu do ruky.

Ad.3: Nechci si robiť plány, žiju z minuty na minutu. Z toho čo je, je vidieť, že žiju naplno.

Ad.4: Nedávam si, je to blbost. Jsem snílek. Ja nežiju v realitě, ale ve snu.

Milan Leonardo da Svinchi Svinařík, Horoklub Chomutov

Ad.1: Co mě v loňském roce nejvíce potěšilo? Když přivřu oči jako na tomto snímku, tak mi z temných zákoutí mé mysli vytane obraz dozlatova opálené zrzky, o které jsem psal v minulém CAO News. Možná, že to není oproti ostatním událostem úplně fér, ale je to tak. Co naplat? Bůh sud! :)

Ad.2: Naopak co mě nejvíce zklamalo? Tak tady musím přiznat, že i "nepovedená" outdoor akce, mi přináší radost. V tomto duchu nemohu sloužit.

Co mě ale v souhrnu nejvíce rozesmutnělo, je trvalý, nevyhnutelný degenerační vliv pracovního procesu na můj psychiku. Hrozná pomýšlení, kolik času člověk promarní sezením na kancelářské židli v zájmu blaha vlastního, firmy a celé společnosti. Někdy bych z toho blil!

Ad.3: Jaký mám plán do dalšího roku? Předpokládám, že zájem je o lezecké cíle a tady jsem si jasně vytýčil směr. A to Coutierovým kuloárem na Auguille du Verte, nádherný to sněhobílý kolos kousek od Chamonix. A samozřejmě při té příležitosti i návštěva výše zmíněné "zrzavé potvory".

Ad.4: Novoroční předsevzetí? Nebudu pít! Ale v okamžiku, kdy píšu tyto řádky jsem toto předsevzetí již porušil. A hádám se tak stane ještě mockrát. Předsevzetí jsou přece od toho, aby se porušovala, ne?

Ad.5: Veselá příhoda z...? Tak tady bych dal k dobru jednu čerstvou hlášku z "Chorých mozků", kterou vypustil náš oddílový nadsamec Broněk při vánočním běžkování. Slíbil jsem mu a ještě Květušce, že pojedeme na Pernink, že tam jsou strojově upravené stopy. Bohužel první 3 kilometry jsme jeli v bílé oranici a když mě Broněk dojel, tak utřel nudli, vyčítavě se na mě podíval a ironicky pronesl: "Hm, tak už vím, co znamená strojově upravená stopa. To veřpědu jede jeden magor jako stroj a ty za ním funíš!" V tu chvíli projela kolem nás rolba, a já byl uchráněn od zlyncování lyžařskými hulkami!

V duši klid a v srdci vášeň celé redakci přeje L. da Svinchi.

Václav Širl, Praha

Ad.1: Letos jsem překročil šedesátku, a tak mne nejvíce potěšilo (ba přímo nadchlo), že provozovat své největší záliby, totiž lezení a sex, mohu i po šedesátce.

Ad.2: Naopak mne moc nenadchlo, že ani jeden z těchto koníčků už nemohu provozovat v takovém rozsahu a intenzitě, jak bych si představoval a přál.

Ad.3: Plány a cíle? Abych tak zdravý byl!

Ad.4: Předsevzetí? Lézt a nečekat až mi narostou křídla!

Ad.5: Závěrem se chci zmínit o jedné nečekané vlastnosti přilby (kterou každému stále doporučuji i na písek a skalky), a

zároveň tím chci doložit, že i lezec s tak dlouhou praxí se má pořád co učit:

Vloni o Velikonocích jsem se přistihl na nesprávném konci lana v Rohové cestě na Sokolí kámen (Falkenstein - Eckweg). Pět metrů nad kruhem se tam spára, dosud přijatelná, rozšiřuje na ten nepříjemný rozměr, kde nic pořádně nedrží - na pěst už moc, na páku málo. Jen metr mi chyběl do místa, kde bych loket už zapáčil, ale morál, morál mi na ty dva kroky jaksi chyběl. Nu což - horolezec nesmí nikdy přijít do rozpaků: šprajcnul jsem se levým kolenem i loktem, a máje tak ruce volné, zul jsem přilbu a provlékl dlouhou smyčku skrz ty doury v dýnku; získanou jisticí pomůckou velikosti volské hlavy (Ochsenkopf) vmetl jsem až nad zmíněné rozšíření. Sedla si tam - jak prdel na hrnec! Nepochybně by při zatížení proklouzla, leč kýžené morální podpory bylo dosaženo - rychle jsem učinil ony dva nepříjemné kroky a zůstal při zdraví zachován. Dokáže to vaše čelenka?

Přeju Tobě i Tvým bližním, aby vám, když už nerostou ta křídla, aspoň všechny oudy fungovaly k plné spokojenosti i v roce 2005!

Jan Červenáček Šlechta, ČAK Praha

Ad.1: Scénář divadelní hry "Červená Karkulka aneb horolezec je také (jenom) zvíře" tím, že vzniknul, a tím jak spontánně vzniknul. CAO Děčín svým přístupem k Alpinádě.

Ad.2: Naštvala mě Kočička a její přibuzní. A pak ještě pár malých českých dušiček, ale ty se najdou všudecky a v každé komunitě.

Ad.3: Jde do tuhého, snažím se kandidovat do výkonného výboru ČHS, za ty co platějí příspěvky a

nezávoděj pak na umělých stěnách nebo umělých skialpinistických závodech. Vždyť na Alpiníadu nepřišla od svazu ještě ani koruna. Jenže to já měnit nechci, stačí, když se svaz za Alpiníadu postaví. A potom horolezci by se mohli taky někde společensky scházet, ne jenom bafuňáři na valný hromadě. V zásadě jde o vizi 2011 uveřejněnou v jednom z minulých čísel CAO News jako kontroverzi k Bémově pražské olympiádě. Messner olympijskou medaili nepřevzal, ale jste si jistí, že by nepřevzal medaili alpinijskou?

Ad.4: Zimní výstupy a sólovýstupy v Tibetu a Himaláji. Až přijde čas. Tak Rakoncaj nebude moci při hodnocení grantů operovat s používáním předpřipravených fixních lan a vyžíráním postupových táborů.

Ad.5: Když byl už každý sloup na Praze 10 v senátních volbách opatřen z obou stran občanem Malypetrem, vyrazili na závěrečný den voleb přes noc do ulic hippies, Lennoni, feťáci, šaolin, kung-fu, budhisté a další pochybné existence. Když jsem si ustlal v Rakoncajově spacáku před sekretariáty parlamentních stran, obstoupilo mě asi 10 mladých občanských demokratů se slovy: "Co to je? Co to sem poslali? S tím to chtěj vyhrát!? Nákej šaolin"; a opovržlivě nasedli do svého malypetrovacího stejšnu. Druhý den ráno, když už měl skoro každý občan Malypetr u úst bublinu s nápisem: "Nemám na to, volím Štětinu", na to konto, že vnuk prvorepublikového premiéra neuměl moc vystupovat na veřejnosti a odmítl se dostavit ke kulatému stolu; jsem ještě dodělavá ulici Kodaňskou a po cestě oslovoval ty ještě váhavé a váhající (150 metrů od volební místnosti ještě i v den voleb možno vést kampaň - pozn. autora - až budete někdy dělat kampaň): "Tak si představte paní Pokorná (pane Novák), všichni Malypetři už volej Štětinu, jenom vy jste nám zase zůstala (-al) sedět doma!

A tak vyhrál na Praze 10 David nad Goliášem..

Jan Hanz Šmíd, CAO Děčín

Ad.1: Co mi letos udělalo radost? Co se týče lezení, našel jsem k sobě optimálního lezce. Ne že bych byl tak dobrý, že by se mnou nemohl nikdo lízt, to spíš naopak. Ale tak nějak se z USA vrátil Robert Maglen a lezení s ním mi moc vyhovuje a cejtím, že příští rok to bude s mým lezením mnohem mnohem lepší (možná i nejlepší). Pak sem taky vytáhnul

6b v Paklenici, i když s nemalejma problémama (náhodou mě měl na laně Pichyn). Mimo lezení těch úspěchů moc nebylo, i když vlastně... Dokázal jsem se odpoutat od rodinného krbu a odstěhovat se a zároveň se naučit na státnice a na druhý pokus jsem obhájil diplomku, čímž jsem ukončil studium na VŠ. Za úspěch to ale po sedmi letech pětiletého studia moc nepovažuju..

Ad.2: Nejsem pesimista, takže si nerad stěžuju (teda aspoň ne příliš), a proto za jediný neúspěch roku 2004 považuju, že se mi letos nepodařilo vytáhnout aspoň jednu jedenáctku na písku.

Ad.3: Plány? Hmm, tak asi si najít nějakou „pořádnou“ práci, někam se podívat (za lezením, ale i jina), zlepšit své lezecké schopnosti (věřím, že se mi to podaří, protože jak už sem naznačil výše, „našel“ sem si k sobě gut lezce, se kterým mám fakt dobrou „filing“ z lezení). Nic jiného asi neplánuju, a podobně je to i s předsevzetíma do roku 2005. Možná jen přestat kouřit (cigarety), ale to ještě nevím na 100%. Rozhodnu se až o půlnoci z 31.12.2004 na 1.1.2005.

Tímto všechny zdravím a přeju jim vše nej do roku 2005, co nejvíc pěkných přelezenejch cest, žádný pády, hodně zdraví a mějte se rádi.

PS: Bacha na „Hammerchild“!!!

Martin Štěrba, O.H.E.C. Opava

Ad.1: Nic.

Ad.2: Nnepovedlo se mi najít ženu, kterou bych miloval a ona mne..

Ad.3: Najít tu ženu a mít dobrou lezeckou formu a být zdravý.

Ad.4: Nepojedu Jizerskou padesátku!

Ad.5: Veselou příhodu?? Nevzpomínám...

Dáda Švabíková, HO Tisá

Ad.1: Máme domeček našich snů!!!

Ad.2: Zase jsem nezhubla!

Ad.3: Přežít! A pokračovat v rozdělané práci.

Ad.4: Že bych zase hubla?

Ad.5: ---

Tomáš Švihnos, HO Benešov nad Ploučnicí

Ad.1: Zmapoval jsem skály kolem Berouna.

Ad.3: Dolomity - vylézt na Marmoladu a znovu na Monte Rosa. Zkrátka lezení na vápenci.

Ad.4: Zdolání svých plánů.

Jakub Turek, šéfredaktor horydoly.cz

Ad.1: Nejlepší byly dva pěkné, lehké a dlouhé výstupy.

Watzmann

Berchtesgadenskou cestou II, dvě místa

III, jedno místo III+

na konci října s jedním bivakem v jeskyni a jednou vytaženým lanem na zajištění cca 8 metr (spolu se ženou a kamarády Kůžánem a Pavlem). Hochthron v létě cestou Südrampe III na 18 délek. Lezli jsme to přímo, takže tři délky dosáhly 5- v koutě a na závěrečném hřebínku (se ženou a dětmi).

Ad.2: Zimní Tatry už dva roky lezeme jen po hřebínkách a ve žlabech.

Ad.3: Chci dolézt poslední ze čtveřice největších stěn Východních Alp - Lailiderer.

Ad.4: Nedávám si předsevzetí, protože bych je stejně nesplnil.

Ad.5: Jako vždycky: Dober! Máš dobráno? Ber na fest! Drž! Dávej bacha! Asi spadnu! Padám! Ne, nepadám! Ještě krok! Strašně se bojím! Pořád není posekáno, fakt bacha! Dobrý, povol! Lezu. Zruš! Štanduju! Je to docela lehký, polez!

Lucka Urxová, CAO Děčín

Ad.1: Určitě moje první vytažená cesta a cesta sólo. Sice jen lehoučké, ale taky něco.

Ad.2: Tak u mě se poslední dobou nepodařilo více věcí, práce atd. O tom se nebudu radši zmiňovat.

Ad.3: No, chleba radši zkoušet nebudu a zeď by se docela hodila, ale na to máme lidi. Určitě hodláme podniknout zase nějakou lezeckou výpravu na zajímavé zahraniční "kamínky", zatím mám co dohánět, ještě jsem toho moc neviděla.

Ad.4: Ty jsem si přestala dávat už dávno, abych pak neměla černé svědomí, že jsem je nesplnila.

Verča Vaisharová, (Austrálie)

I když jsem ze čtenářů CAO News asi největší nehorolezec, anketu přece jen vyplňuji, i když jen částečně :o)

V lednu 2005 bychom měli odjet do Austrálie, takže to jsou ty plány a i když to vypadá špatně s vízy, tak pořád ještě doufáme, že se to stihne. To bych možná dodala i nějaké fotky, třeba australských vrcholků.

No a všem z redakce CAO News i členům CAO Děčín přeji krásný nový rok 2005..

Pavčina Vitáková, HO Turnov

Ad.1: Člověk má na začátku každého nového roku spoustu předsevzetí a spoustu přání. Bohužel většinou se stane něco, co všechno obrátí na ruby. Najednou nemůžeš plnit svá předsevzetí a už vůbec se ti neplní tvá přání. Tento rok byl pro mě docela složitý a smutný. Ztratila jsem dva své kamarády. Byli příliš mladí... Píší složitý a smutný... ale... vlastně to tak není. Díky tomuto roku jsem si uvědomila spoustu krásných

maličkostí, které jsem doposud nevnímala. Maličkosti všedního dne, kdy může být člověk se svými dětmi se svým manželem nebo manželkou a užívat si každé sekundy, kdy může lézt se svými kamarády, jezdit na kole, na výlety, na běžkách... Tento rok nebyl zas tak smutný. Dá se říci, že tomuto roku "DĚKUJI, DĚKUJI ZA POZNÁNÍ".

Málem jsem díky smutku zapoměla. Vždyť já jsem se tento rok vdávala!!! To se mi přeci povedlo. Konečně uhnat "nějakého" chlapa. A byl to nějaký úlovek! Mám ze sebe, vlastně z nás, radost. Je to skvělý muž, dobře jsem si vybrala.

Letošní rok se mi splnil sen. Díky svým dobrým kamarádkám, které mi důvěřovaly a podporovaly mě, jsem začala studovat pedagogickou školu (na stará kolena). Nikdy jsem nedoufala, že se na tuto školu dostanu.

Pamatuji si slova mé kamarádky Elišky "Když něco doopravdy chceš, měla by jsi pro to každý den něco málo udělat. Opravdu každý den..." Představte si, ono to funguje... Všichni lezli a já jsem si pod skály brala knihy a sešity a poctivě se připravovala na přijímací zkoušky. A že toho bylo, co jsem musela do té mé zaprášené hlavinky znova dostat. A až dostuduju, bude ze mě paní učitelka ve školce. Konečně. HURÁÁÁÁ.

Ad.2: Tento rok můžu v klidu nazvat také rokem "rozbíjecím". Co mohlo, to se nám rozbilo. Zde je stručný seznam: Video, myčka, počítač, šicí stroj, autorádio a auto nejméně 3x. Takže nám doma nic nefunguje, ale jinak jsme šťastní...

Ad.3: Příští rok bych se chtěla dát trochu více do lezení (přiznávám se veřejně - tento rok jsem to dost flákala). Musím začít pořádně horolezecky makat. Tak moc bych si chtěla vylézt někdy Kobylu - překrásnou věž v Přihrazech. No a pak takové ty běžné věci jako např.: vychovávat dobře své děti a hlavně svého nového manžela.

Ad.4: Novoroční předsevzetí nemám... Buď mě vždycky napadnou přesně na Nový rok a nebo žádné raději nevymyslím, protože je stejně skoro nikdy nesplním, a pak mám z toho deprese.

Ad.5: Veselá příhoda? Veselou příhodou byla naše svatba. O tom, že se vezmeme jsme se dohodli na balkóně při flašce pivečka. Proběhlo to asi takto: "Ty, vezmeme se?" Podívala jsem se na něho.. "Tak jo." "Hm, tak tam zavolej." "Tak já tam teda zavolám." A bylo rozhodnuto. Svatba se konala za 3 týdny od tohoto rozhodnutí a z toho týden jsme měli být na dovolené. Než jsme odjeli, zařídili jsme to nejdůležitější... V půlce dovolené vyrazíme na výlet a najednou - auto přestalo jet. Zbytek dovolené jsme prochodili pěšky a zpátky do rodného města nás dopravil můj hodný švagr. Zbýval týden do svatby. Spoustu věcí zařízeno nebylo. Úřady a tak. Nastal den „D“. Tak krásně jsme to měli vymyšlené!

Měli jsme jet na kole. Ráno jsme vstali a přšelo. Najednou dostal můj nový manžel perfektní nápad - "Pojedeme vlakem." Jó... Pravda je, že cestující trochu nechápali, co to do vlaku vtrhlo za bandu. Banda vybavená řahtátkama, troubítkama, divně oblečená, ověšená horolezeckými smyčkami a lany, nafukovacími balóny a fáborky. Z obecního úřadu jsme šli

všichni na výlet skaláčkem a se zastávkami v každé hospůdce, kterou jsme potkali. Zpátky jsme jeli, jak jinak, než vlakem. Večer nás čekala oslava v hasičském klubu. To, co si na nás kamarádi přichystali, to nám vzalo dech. Kamarádka najednou začala z tašky vytahovat podivné věci: dederonovou puntikatou zástěru, brýle nejméně s 10 dioptriemi, přilby, šátky, sluchátka proti hluku, červené spartakiádní trenky a bílé tílko, dřevěný meč a na nohy bačkůrky v podobě tygřích tlap. To vše jsme si na sebe museli navléknout... Manželovi ještě přidali na záda nejméně 100 kg batoh. Vyvedli nás ven. Tam nás čekala kárka, do které jsem bravurně naskočila a dřevěným mečem jsem popoháněla svého chotě, který se mnou musel projet předem připravený slalom. U stromu byla první zastávka. Z vysoko položené větve viselo lano a nahore na větví byl košík s jídlem - musí přeci umět obstarat obživu. A hurá prusíkovým způsobem vzhůru (teda trvalo mu to nějak dlouho, málem jsem dole umřela hlady). Druhá zastávka: teď jsem ho zase musela obstarat já... Krmila jsem ho zvláštní sestavou jídla - rybičky, romadúr, kefir, sladká rakvička a tak. Třetí zastávka zase pro mě: Přes místní náhon Jizery bylo natáhnuté lano a uprostřed flaška vaječňáku s dudlíkem. U břehu na mě čekala velice vratká kánoheha... Hrozný. Jenže já jsem stará vodačka, takže na mě si nepřišli. Akorát tu flašku jsem nemohla vymotat z podivné karabiny, nejméně 100 let staré. Na systém rozepínání jsem nemohla přijít. Nakonec se mi to povedlo a šťastně jsem přistála u břehu. Taková jsem šikovná... Opět jsem nasedla a manžel mě odvezl ke koze s podivným vemínkem (samozřejmě dřevěné koze). Vemínko byla nafouknutá rukavice, plná dobrého vína. Dali jsme se zuřivě do dojení. Cecíky jsme tahali jako o život. Kamarádi museli vemeno trochu propíchnout (chudák koza), vůbec to neteklo. Nakonec jsme si přiřukli pro štěstí a začalo pršet (naštěstí - kamarádi totiž měli pro nás přichystaný závod na dětských tříkolkách - nevím nevím, jak by se tam můj manžel s těma dlouhýma nožkama naskládal...). No a pak už se jenom pilo, jedlo, zpívalo a hrálo... Takže docela dobré, ne?

A už končím, nějak jsem se rozkecala... Takže všem KRÁSNÝ NOVÝ ROK...

Lád'a Vörös, HO Bořeň

Ad.1: Letos mě nejvíce potěšilo ze jsem vylezl na písku 2 cesty, kterých jsem se trochu malinko bál a skoro 2 roky jsem kolem nich jen chodil. Je to v Bielatalu, obě jsou to pouze V. Grosser grenzturm (AW) a Chinesischer turm (AW).

Ad.3: V Bielatalu vylézt na všechny věže.

Ad.4: Dát Berg heil na Bořni, nejlépe ještě v noci.

Michael Vyleť'al, předseda HO Tisá

Ad.1: Budu psát jen o lezení, o ženských budu vyprávět až někde v bivaku, tam je na to čas. Takže nejvíc mě potěšily výstupy v Ostrově cestami, pod kterými jsem celej lezeckej život jen chodil a vůbec si nemyslel, že bych je mohl vylézt. Nejsou nijak těžké, ale všechny byly krásné a ten pocit se dá vychutnat jen když si to člověk sám vytáhne. Je těžké vybrat, která z nich byla nejlepší, ale asi nejvíc mě potěšila cesta Klavír na Netopýří stěnu.

Ad.2: Naštvala mě jedna cesta ve Francii, na který jsem si zničil prst a ten pořád bolí a nechce přestat.

Ad.3: Víc se věnovat lezení. Chtěl bych si přelízt cestu Sokolík na Velkou Ostrovskou stěnu a cestu Vzhůru sokolici na Vztyčenou věž. Nejde o nijak těžké výstupy, ale jsou to takový dvě cesty, které jsem letos nestihl a když se mi je podaří vylézt, tak už bych se mohl stát tím horolezcem.

Ad.4: Posílit řady HO Tisá.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Koruna jeskyně - Hod Boží Vánoční VIII

25.12.2004

Vladislav Nehasil, J.Paul, D.Nehasil, D.Peterka, J.Svoboda
Z bloku u vchodu do Loupežnické jeskyně výšvihem do spáry a tou, výše širokým komínem na podstavec. Libovolně na vrchol.

Labské údolí – levý břeh

Čertova stěna – Kniha hříchů VIIIc

11.12.2004

Vladislav Nehasil x J.Paul x D.Nehasil
Vlevo od „Varianty Myši díry“ převislou spárou (K), výše stěnou pilíře (2.K) přes převis na vrchol.

Dóm – Porcche está VIIIb

25.11.2004

Michal Miky Aulický, Martin Mácik Máca, Jarouš Sten Cach, Veronika Šmírová, Michal Mauš (Jaulau Wild Pack)
Vlevo od cesty „Divoký balíček“ koutem k 1.K. Přes převis šikmo doleva do koutového sokolika, jím ke 2. K. Nevýraznou hranou a sokolíkem k převisu (3.K). Přes něj, dále stěnou, výše koutovou spárou na vrchol.

Skály u Heřmáněk

Bobek – S Bobkem v gatích 2

8.1.2005

Jiří Chára, Vlasta Domes
Přeskokem z Boba na Bobka. Nejistěno.

Ptačí stěny

Varhany – Vánoční sólokapr II

24.12.2004

Jiří Chára
Hranou pilířku vlevo od údolní stěny na vrchol.

STŘÍPKY..

Pamětní deska na Uhlířské čapce

„Karel Gahler, alpinista, zřítel se ze severní stěny
Fest Kogelu 8.6.1906“

Prostá pamětní deska upomíná na chrastavského horolezce Karla GAHLERA, syna tamního lékárníka. Vystudoval VŠ báňskou v rakouském městě Loeben a horolezectví patřilo k jeho velkým zálibám. V létě roku 1906, při jednom z výletů do hor, ho zlákal k sólovému výstupu 2.700 metrů vysoký štít Hochtor. Z túry se však již nevrátil a jeho záchranu znemožňovala hustá mlha a padající kamení. Teprve když starý pan Gahler nabídl peněžní odměnu tomu, kdo nalezne tělo jeho syna, podařilo se horským vůdcům mrtvé tělo objevit a vyprostit ze skalní rozsedliny.

Bylo mu pouhých 21 let..

František Žid & Jan Džurban

Objevitelé Ptačích stěn (1965)

Zleva František Žid a Jan Džurban na historické fotografii z roku 1965 v Ptačích stěnách.

Ptačí stěny na Bukové hoře u Ústí nad Labem objevili Žid s Džurbanem někdy v roce 1965. První dvě zlezené věže nazvali podle svých křestních jmen – Frantova a Honzova a osadili je slaňovacími kruhy. Oblast pak upadla do zapomnění. Teprve předloni přivedl František do Ptačích stěn Karla Bělinu a pak spolu rychle vylezli většinu volných cest a oblast prakticky dodělali.

Osud Honzy Džurbana byl tragický. Narodil se 3.11.1949 a pocházel z Neštěmic (neví se jestli od narození). Byl spolulezcem a kamarádem Franty Žida, ale lezl také hodně v horách, které se mu staly osudnými. V červenci roku 1972 lezl se spolulezcem Václavem Skoupým (*4.1.1954) z Liberce cestu Gerade Nortwand na Špik (2472 m) v Julských Alpách. Po přeizení všech nejtěžších míst v cestě se dostali do lehkého trojkového terénu. Zde se s jedním z nich utrhla skalní blok a oba lezci se řítily 200 metrů stěnou až k malé skalní věžičce, kde se zachytili lanem a zůstali viset. Našli je až za 14 dní němečtí horolezci..

Zdroj Karel Bělina, internet; zpracoval Pavel Kýsa Bechyně..

O.H.E.C. Opava opět na scéně!!!

Po delší podzimní odmlce způsobené nahromaděním pracovních povinností a metabolickými problémy obou aktérů se zdá, že O.H.E.C. je opět tady! A protože letošní sezónu již asi nezachráníme, rozhodli jsme se začít s intenzivní přípravou na lezeckou pískovcovou sezónu 2005.

Jelikož slova jsou méně nežli činy, zasíláme fotodokumentaci a to bez dalšího komentáře!

S pozdravem „Ve zdravém těle zdravý hoch!“

Za O.H.E.C. Martin & Alex

Poslední slanění pražského oddílu HOKET

Ve dnech 25. - 28.11.2004 se konalo na teplické horolezecké chatě v Tisé poslední slanění pražského oddílu HOKET. Byla objednaná i kapela, ale bohužel se nedostavila. To však nebránilo tomu, aby se průtok piva pípou u dvou soudků ani na chvíli nezastavil. Účast byla velká a když Miky večer přivezl CD přehrávač, vykrucovali jsme svá pokroucená těla až do rána.

Je pravda, že se pořád pít a tančit nedalo, a tak jsme se šli občas projít na čerstvý vzduch směrem na Kačák, kde nám rychle "natankovali", aby nám vydržely síly na cestu zpět (je to totiž do kopce). Někteří hrdinové odešli v sobotu ráno poctivě vylézt na vybranou věž, aby si mohli „naposledy“ slanit.

V neděli ráno se ještě dopíjelo a pak už se s krvavými očima odjíždělo domů k rodinám, které ožralce jistě s úsměvem a polibky uvítali...

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Poslední slanění HO Mšeno

V sobotu 11.12.2004 se uskutečnilo na Rači poslední slanění HO Mšeno. Účast byla nevelká, ale zato žízňivá. Nebudu zde jmenovat všechny, tak jen namátkou:

Luboš Martínek, Jiří Guttenberg, Ladislav Turo, Martin Hnilica, Jiří Hnilica, Filip Škarka, Petr Pavelka, Karel Bělina, Jana Řezníková, Otto Cihelna a další.. Byli i tací, co přijeli na sraz v kraťasech přímo ze Španělska z El Chorra. Kotlík se svařeným vínem byl neustále plný a prázdné obaly od krabicového vína se radostně kupily.

Někteří přespali přímo na místě, ale to my už jsme byli s Janou Řezníkovou u Karla Běliny a Fróny, která pekla báječně na jazyku se rozplývající vánoční rohlíčky a bylo třeba je řádně ochutnat a poté ještě navštívit zdejší restauraci, kde jsme všechno dořešili.

Druhý den ráno jsme vyrazili přes Tisou, kde jsme přibrali Jirku Rosola, do Rájce zakreslovat masívy. Nebylo sice jasné počasí, ale v lese a skalách bylo překrásně! Námraza na stromech opravdu kouzličila.

Když jsme se navečer vraceli na parkoviště k autu, zjistili jsme, že zde přibyla další auta Němců a taky Dana Hölzla s Filipem Křivinkou. Po zanechání vzkazu, že jsou ostře sledováni tajnou policií, jsme se rozjeli spokojeně k domovům.

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Alain Robert - Král „URBANOLEZCŮ“

O povedených kouscích francouzského lezce **Alaina Roberta** (na snímku) jsme již několikrát psali. Jak známo baví se tím, že zlézá všemožné výtvary lidských rukou, hlavně věže, vysílače a mrakodrapy.

Závěr loňského roku si opeřil lákavou lahůdkou – zdoláním v současnosti nejvyšší budovy světa - mrakodrapu TAIPEI 101 v tchajwanské metropoli. Tenhle baráček měří 508 metrů, což je i na alpské stěny už pořádná výška. Spiderman ji vysóloval v dešti a větru během čtyř hodin.

Přestože se již pár let specializuje na podobně mediálně zajímavé projekty, umí i na skalách a 8a není pro něj žádná překážka..

Sympatický chlapíček, co?

Nový průvodce po Dubských skalách:

Jak pokročily práce na očekávaném průvodci po Dubských skalách vysvětlil na stránkách LK Mšeno **Jirka Guttenberg**:

„Je to tak, že průvodce v tištěné formě se začne připravovat letos v zimě a kdy bude vše připraveno pro prodej zatím nevíme, ale snad to bude brzo. Momentálně se vše eviduje elektronicky, takže nám snad nic neuteče, pokud si to nenecháte pro sebe...“

Máte-li v Dubských skalách nějaké prvovýstupy, urychleně je hlase Vrcholové komisi Dubské skály prostřednictvím protokolů o výstupu, internetových stránek LK Mšeno nebo alespoň přes redakci CAO News.

Ilustrační foto © 2005 Vlasta Domes

Zápis o schůzi VK Dubské skály,

konané dne 20.11.2004 v Ráji u Mšena.

přítomni: Jiří Hnilica, Luboš Martínek, Radek Mikuláš, Jiří Guttenberg, Jan Chrpa, Josef Kunzo, O. Cihelna st., O. Cihelna ml., Pavel Henke

omluveni: Vladimír Strnad, Zdeněk Hubka, Vojtěch Král

nepřítomen: Jaroslav Šťastný

program:

reakce na zápis z 29.5.2004; prvovýstupy; materiál; finance; výstava na Housce; kauza Coubalové - Vlhostí; správčovská činnost; webové stránky; německý průvodce; průvodce; poslední slanění LK Mšeno; nový člen VK; článek v časopise CAO NEWS; Penzion v Truskavě; členové VK; schůzka k průvodci; termín příští schůze

Vedení schůze se ujímá **Radek Mikuláš**

1. připomínky k zápisu ze dne 29.5.2004 - v zápise se objevil překlep: materiál se objednal na rok 2005.

2. prvovýstupy: - opět připomenuta nutnost zanést upozornění postupu při prvovýstupu do vrcholových knížek. - v rámci komise se formuláři o prvovýstupu předávají stávajícím postupem. - ostatní prvovýstupci musí komisi dodávat protokoly o prvovýstupu. - cesty, které byly dodány, ale zdají se být správčím nebo jinému členu VK špatné, bude projednávat komise vždy na nejbližší schůzi. - J. Chrpa pošle návrh stránky s pravidly, která by se mohla umísťovat do vrcholových knížek.

3. materiál: - protože nebyl materiál dovezen na dnešní VK, bude dodán k Lubošovi Martínkovi, kde bude uskladněn - odsouhlaseno.

4. finance: - na návrh členů VK, že hospodářem by měl být někdo jiný, než předseda, se VK usnesla, že hospodářem bude Jan Chrpa. - R. Mikuláš odevzdal pokladnu s částkou 2449,50 Kč. - R. Mikuláš odevzdal 2 paragony na 367,40Kč a 52,50 Kč.

5. výstava: - R. Mikuláš se o výstavě informoval. Výstava existuje a může být postupně doplňována a rozšiřována.

6. Coubalové: - byly vyměněny kruhy v horním patře - cca 12ks. VK bude dále sledovat činnost panů Coubalů.

7. správčovská činnost: - Chrpa vyměnil 10 knížek a krabiček - Blatečky. - Guttenberg dal 5 slaňovacích kruhů v oblasti Čertova stěna a Faustova stěna. - Hnilica doplnil 5 slaňovacích kruhů + krabičky v oblasti Skály pod Čapem. - oblast Loubenský potok - 15 věží bylo vyčištěno od náletu, nové slaňovací kruhy a krabičky s knížkami.

8. webové stránky: - Jiří Guttenberg dodá věci na internet - zařídí zřízení web. Stránky. - VK bude sbírat fotky z lezení a dodávat na net. - na stránkách bude odkaz na Chat, pro lepší komunikaci VK.

9. německý průvodce: - Otto Cihelna navrhuje, aby byly kontaktovány autoři německého průvodce, aby jim byla navržena spolupráce při novém průvodci a určitá forma podřízení normám VK při publikaci nových cest.

10. průvodce: - Otto Cihelna st. požádal členy VK, aby odevzdali nové cesty. - byla zkopírována elektronická verze stávajícího průvodce pro všechny členy VK, kteří chtěli tuto verzi vlastnit.

11. poslední slanění LK Mšeno: - VK byla pozvána na poslední slanění, které se bude konat 4.12., 5.12., 10.12. nebo 11.12.04 - bude upřesněno.

12. návrh na nového člena komise: - Pavel Henke byl navržen na nového člena VK pro oblast Skály u Doks, obvod Hradčanské stěny - odsouhlaseno všemi přítomnými.

13. článek v časopise CAO NEWS: - R. Mikuláš poreferoval o jím napsaném článku a reakcích na něj - článek byl VK schválen a ústně podpořen, jako zajímavě pojatá propagace Dubských skal.

14. Penzion v Truskavě: - majitelé tohoto penzionu projeví přání o přehledu lezení v oblasti Dubské skály, kvůli možnosti propagace.

15. členové VK: - členové VK jsou žádáni o vyšší účast a komunikaci s VK (zejm. J. Šťastný, Z. Hubka) .

16. Schůzka k průvodci: Otto Cihelna navrhl uspořádat v březnu příštího roku dvoudenní schůzku, během které by se zkompletoval text a vyobrazení průvodce. Možným místem je chalupa K. Berndta v Blatečkách. J. Chrpa dojedná termín a další detaily s K. Berndtem a o výsledku budou členové VK informováni e-mailem nebo telefonicky.

17. Příští schůze bude 14.5.2005 na Číři, pod masivy mezi útvary Železná opona a Dáda.

VK žádá předsedu VK, aby na jaře připomenul členům datum a místo schůze.

Praha 3.12.2004. Zapsal **Jan Chrpa**

Praha 6.12.2004. Doplnil a zesílil **Radek Mikuláš**

Pavoukův úspěšný rok 2004

Riša Litochleb nám zaslal několik fotografií ze Španělska, kde se vloni podařilo **Pavlu Pavoukovi Černému** přelézt cestu Coliseum 8a stylem OS. O tom jsme psali minule. Krom toho Pavouk doma vylezl například cesty Poslední relikvie RP Xb na Trůn, Vodní svět RP Xb na Černého Petra, Zahnutý stereo RP Xb na Monolit, Vertikální pokušení RP Xb na Bleší trh, Očistec RP Xb na Kazatelnu, Black and White RP Xb na Protěžovou věž, Údolní stěnu RP Xb na Jeptišku atd. Celkem něco přes 650 cest a ještě stihl najezdit téměř 7 tisíc kilometrů na kole.

To je hodně slušný rok..

Španělsko, oblast Les Bruixes, Pavouk v cestě Avantmatch 7c.

Foto © 2004 **Richard Litochleb**, HUDY sport

Rozlučka před pracovní cestou

Martin Červajz Červenka

(na snímku) se přišel v sobotu 8.1. rozloučit s kamarády spolulezci do kultovní lezecké hospůdky v Dolním Žlebu, ke Kostoví. Martin odjíždí na dlouhé tři roky za prací do Anglie. Pomalu se začíná shánět po lezeckých možnostech ve svém novém působišti a nám nezávazně přislíbil případné krátké zprávičky z dění „tam za louží“.

Martine, ať se Ti daří a těšíme se na eventuelní report..

Foto © 2005 **Jiří Chára**, CAO Děčín

Boje o HORÁM ZDAR 2005!

Nahlédnutí do zákulisí letošních bojů o vrcholy.

Boje opět vypukly!

Nový rok 2005 nás přivítal poměrně příznivým počasím pro zamýšlené cíle. V prvních lednových dnech to dokonce vypadalo jako na jaře. Sucho bez sněhu a slunečno. Každoroční hra nazvaná „HORÁM ZDAR!“ mohla propuknout...

Hotovo nebo téměř hotovo: Tašov, Ptačí stěny, Bělá, Rájec, Roklice, Heřmánky..

Hodně hotovo: Ostrov, Labák, Hřensko, Mšeno, Stříbrný vrch

Zatím se moc neví: Tisá, Jetřichovice, Bořeň, Bandstein..

Ohlédnutí za rokem 2004

Shrnout uplynulý rok do několika bodů je téměř nemožné. Přinesl lokální radosti (třeba když **Tomáš Mrázek** zvítězil ve Světovém poháru v lezení na obtížnost) i globální neštěstí (jižní Asii zasáhla ničivá vlna **Tsunami**). Tedy alespoň pokus o stručný a skutečný „pal-mal“:

Nejvíce rozvíjející se oblastí Labských pískovců se stal **Rájec**. Nastěhoval se sem nezničitelný **Karel Bělina**. Nejpilnějším dopisovatelem CAO News byl v roce 2004 zřejmě **Pavel Kýsa Bechyně**. **Ivan Náhlík** překvapil – zdolal 7105 m vysoký Pik Korženěvské. Bezkonkurenčním zdrojem informací se stal lezecký server **LEZEC.cz**. V květnu jsme vstoupili (a mnozí i symbolicky „vlezli“) do **EU**. **Rosta Štefánek** vylezl nejtěžší boulder v ČR a celý rok bodoval mezi nejlepšími boulderisty v žebříčku na 8a.nu. **Pavel Pavouk Černý** přelezl ve Španělsku 8a OS. Dne 16.10. došlo k „odtajnění“ **Tašova**, nové lezecké oblasti. **Milan Šafařík** a **Ilona Škálková** vyhráli Alpiniádu 2004, v družstvech zvítězilo **CAO Děčín**. Nejvíce rozcestováno z našeho oddílu měla vloni **Jindřiška Řeháková**. Vyšel prohlížeč **Firefox** ve verzi 1.0. **Jarda Uher** odešel do důchodu. Uplynulo 100 let od prvovýstupu na **Klárku**. **Alex Huber** vylezl sólo cestu The Communist 8b+. Opět se nám utopil převozník v Dolním Žlebu. V **CAO News 8** se poprvé na titulní stránce objevila nahá horolezkyně – toto CAO News bylo čtenáři vyhodnoceno jako vůbec nejpovedenější. Zemřel **Zdeno Zibrín** a v listopadu, ve věku 81 let, i **František Kutta**. Po **King Crimonech** zavítali vloni do Prahy i **Jethro Tull**. **Dolní Žleb Company**® vytvořili v Labáku celou řadu velmi těžkých cest. Mezi dalšími cestovatelnými družstvy se často objevovali **Vláša Preck** **Nehasil** & **Jan Paul**, **Pavel Pavouk Černý** & **Riša Litochleb** & **Pítr Laštovička**, **Pavel Kýsa Bechyně** & **Pavel Buky Henke**, a co do počtu prvovýstupů **Karel Bělina** & „nejrůznější druzi“. Zase nám popadalo něco skal, naposledy velký výlom na Zrcadle na pravém břehu Labe. **Đuro Repčík** vylezl první 9a na Slovensku – cestu Proces ve Višňovém. **Libor Rebel Hroza** se neúspěšně pokusil o sólový výstup severní stěnou Eigeru. **Václav Širl** oslavil šedesátku. V závěru roku došlo k výraznému prosvětlení **Vysokých Tater**, po vánocích zasáhla jižní Asii již zmiňovaná vlna **Tsunami** a všichni jsme opět o rok starší..

Redakce CAO News přestěhována

Z již nevyhovujících prostor v panelovém sídlišti v temném ghetu Boleticích se v závěru roku redakce přestěhovala do důstojných prostor bývalé Národní školy v Prostředním Žlebu. Zároveň se tak i přiblížila vlastnímu dění, neboť přímo od redakčního stolu je nádherný výhled na údolí Labe..

Nová adresa je: **Redakce CAO News, Jiří Chára, Žlebská 80, Prostřední Žleb, 405 02**

Nad Labákem Machholz

Po delší době můžeme opět na obloze vidět kometu. Jmenuje se Machholz a je vidět i pouhým okem. Na rozdíl od jiných hvězd působí mlhavě, jakoby rozostřeně, s dalekohledem je možné vidět i krátký chvost. Kometu hledejte večer nad východním obzorem. Nejlepší je počkat na půlnoc (nebo hodinu až dvě před půlnocí) a podívat se směrem k jihovýchodu. Celkem jistě si všimnete souhvězdí Orionu, jeho pás tvoří tři takřka stejně jasné hvězdy vyrovnané v řadě. O něco výš, jsou rovněž známé Hyády a Plejády (Kuřátka). Machholz si to uhání šikmo vpravo nahoře a každým dnem je o něco výš.

V sobotu, 8. ledna v noci, bylo nebe nad Labákem jako vymetené, takže jsme se po celodenním lezení mohli Machholzem pokochat při cestě od Kosti i my – Jiří Kudrnáč, Zdeněk Vaishar a Jiří Chára. Zrak jsme měli díky Kostovo péči ostrý jak Hublerův teleskop a při společném močení nebylo ještě krásnějšího pohledu..

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili polepšení kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

LEDEN 2005

- 5.1. **Petr Pudil**, CAO Děčín
- 6.1. **Veronika Vaisharová**, Děčín
- 13.1. **Karel Pískovcová fréza Bělina**, LK Sněžník
- 23.1. **David Dáda Nehasil**, HO Boletice
- 25.1. **Lucie Urxová**, CAO Děčín

**Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme –
vše nejlepší, co Vám život může dát.**

Redakce CNs

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- leden **Boje o Horám zdar!**
- únor **Zlatý cepín** – 51. ročník závodu horolezeckých štafet na lyžích v Bedřichově. Pořádá HO LOKO Liberec.
- Rysákovo zimní táboření.** XXI. ročník. Pořádá Petr Vránek.
- 26.2. **Jizerský člověk 2005.** 8:00 hod Oldřichovské sedlo - setkání HO LOKO LBC a jeho příznivců u Kozy známé jako Jizerský člověk. Pořádá HO LOKO Liberec.
- Individuální akce.**
- březen **Alpiniáda 2005.** Úvodní disciplína – běh na Sněžku. Start v 11 hodin z nadmořské výšky 1000 metrů. Pořádá ČAK Praha, Jan Červenáček Šlechta.
- Mirasův švih.** V. ročník cyklistické vzpomínkové akce. Pořádá KUR sport.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

- Vyhodnocení soutěže o nejlepšího sportovce CAO Děčín
 - Prozradíme něco více z bojů o H.Z. & B.H. (neboli Horám zdar & Berg Heil 2005)
- Možná se již vypravíme na dobrodružnou cestu do Nepálu s Lukášem Chalupeckým
 - Zjistíme, zda se urodily nějaké nové cesty
 - Nebudou chybět pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 9.2.2005!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak ještě telegraficky:

- Tradiční **Vánoční Bořeň** (již XV. ročník!) se konala 26.12.2004. Vzhledem k počasí se lezly i těžší cesty, navečer v Bílině Kyselce nechyběl cestovní stromček, pěkné dárečky a bylo i víno, ženy, zpěv..
- Poslední **MONTANA** speciál překvapila rozsahem i obsahem. Mnoho zajímavých článků ze současnosti i z (víceméně) historie, portréty lezců, pěkné fotografie. Asi jedno z nejvydařenějších čísel.
- **Matěj Holub** se po dnech mlčení, způsobených katastrofou a následnými zmatky, ozval z Thajska. Zatím ještě nevěděl, zda nepřišel o většinu vybavení, ale přežil ve zdraví a bude pokračovat ve své cestě.
- O spolupráci na svém projektu nás požádal **John Harlin** z American Alpine Clubu, s kterým jsme se v roce 1999 potkali při výstupu na Matterhorn.
- V novém čísle horolezeckém časopisu **EVEREST** by se měl objevit obsáhlý portrét pískovcové legendy – **Karla Bělíny**...
- Známe již vítěze soutěže o nejlepšího sportovce CAO Děčín. Vyhodnocení připravujeme do příštího čísla. Snad jen můžeme prozradit, že k žádnému velkému překvapení nedošlo :o)

Hodně zdraví, spokojenosti a cest v roce 2005!

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 2. ÚNORA 2005 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!